

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, so sídlom v L.L., IČO: X., zastúpenému JUDr. P. M., advokátom so sídlom v P., proti žalovaným **1/ O.**, so sídlom v L.L., zastúpenému JUDr. D. P., advokátom so sídlom v B., **2/ C., spol. s r.o.**, so sídlom v P., IČO: X., **o určenie vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4 C 628/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. marca 2013 sp. zn. 15 Co 211/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Pezinok rozsudkom zo 17. februára 2011 č.k. 4 C 628/2008-257 žalobu o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území L., zapísaným na liste vlastníctva č. X. a č. X. ako parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m² (ďalej len „nehnuteľnosti“), zamietol. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 1/ trovy konania v sume 3 045,01 €; žalovanému 2/ náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobca neunesol v spore dôkazné bremeno tvrdeného nadobudnutia vlastníctva nehnuteľností N. spol. s r.o. spôsobom súladným s vtedy platným právnym stavom a vykonaným dokazovaním nebolo

jednoznačne preukázané ani nadobudnutie vlastníctva žalobcu ani jeho právnych predchodcov k nehnuteľnostiam vydržaním, a to aj napriek subjektívnemu presvedčeniu žalobcu a jeho právnym predchodcov o svojej dobromyseľnosti v užívaní (držbe) nehnuteľností. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 1 a § 151 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu rozsudkom z 18. marca 2013 sp. zn. 15 Co 211/2011 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil s poukazom na správnosť jeho skutkových zistení a právnych záverov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.) a žalovaným nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že N. spol. s r.o. nemohlo nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam tým spôsobom, že bolo vlastníkom stavby postavenej na nehnuteľnostiach a že nadobudnutie vlastníckeho práva bolo možné iba vpisom do pozemkovej knihy, ako i že podmienky vydržania v danom prípade splnené neboli. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom uviedol, že dovolanie je prípustné podľa § 237 písm. c/ O.s.p., nakoľko žalobca ako účastník konania nebol riadne zastúpený, keď v odvolacom konaní za neho konal advokát, ktorého na zastupovanie v odvolacom konaní nespĺnomocnil; splnomocnenie sa týkalo len zastupovania v konaní pred okresným súdom. Ďalej namietal aj nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v otázke posúdenia (ne)splnenia podmienok vydržania. Z týchto dôvodov žalobca žiadal, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil a žalobe vyhovel.

Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že konanie nie je postihnuté vadami, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť, rozsudok odvolacieho súdu je vecne správny, a preto navrhol dovolanie zamietnuť.

Žalovaný 2/ sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník

konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Keďže podané dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku, ale takému potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné ani takému potvrdzujúcemu rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom súdu prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4, nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť z § 238 ods. 1 O.s.p., ani z § 238 ods. 3 O.s.p. Pre úplnosť treba uviesť, že dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie žalobcu by mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa z tohto dôvodu neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania

podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky väd taxatívne v ňom vymenovaných; iné procesné vady konania alebo nesprávnosti rozhodovania, i keby k nim v konaní došlo, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Treba zdôrazniť, že pri posudzovaní existencie procesnej vady uvedenej v § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania, nie je významný subjektívny názor účastníka, ale len zistenie, že v konaní došlo k takejto vade.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/, b/, d/ až g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či konanie na odvolacom súde je postihnuté žalobcom tvrdenou vadou v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 237 písm. c/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený.

Procesnou spôsobilosťou sa rozumie spôsobilosť samostatne pred súdom konať ako účastník konania. Procesná spôsobilosť patrí každému účastníkovi v rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Na rozdiel od fyzických osôb právnické osoby majú procesnú spôsobilosť v neobmedzenom rozsahu, a preto vo vzťahu k týmto subjektom nemôže vzniknúť jej nedostatok a následne dovolací dôvod v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p.

Podľa názoru dovolateľa odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Keďže v prejednávanvej veci je dovolanie neprípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal. Žalovaný 1/ si náhradu trov dovolacieho konania uplatnil a ich výšku vyčíslil. Dovolací súd s použitím § 150 ods.1 O.s.p. vzhľadom na okolnosti prípadu nepriznal žalovanému 1/ náhradu trov dovolacieho konania. O trovách konania vo vzťahu k žalovanému 2/ rozhodol dovolací súd s poukazom na § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. decembra 2015

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková